

ACCIO

D'ençà que els ciutadans
majors s'en ocupen, han
baixat les subsistències

Setmanari d'Esquerra Republicana
Redacció i Administració: Francesc Llairet, 21.

Portantveu del Centre Republicà Català
Subscripció al mes, 0,75 ptes.

Liberals, actuem

Quan es proclamà la República, tots els seus enemics passaren angoixa i probablement no s'hauria trobat ningú que digués mal de la mateixa. Tothom era republicà de soca i arrel. La por a la fera que havien pintat els energúmens amb pell de bé, els aconsellava seguir la corrent.

Però ha vingut que s'han donat compte de què els republicans són una excelent família, un bon xic ingenua i d'una angelical (perdoneu) i encantadora bona fe i s'han envalentonat.

Cert que la covardia d'aquells quatre arreplegats que immoralment exploten un nom, una ideologia i un sentiment religiós que no senten, era justificada: imagineu-vos si els papers haguessin estat canviats. Com s'hauria repetit la Història! Ells no haurien pas perdonat a ningú!

Han perdut la por, hem dit. Ja no tremolen. Només es mofen de la gent decent, de la gent liberal, dels que senten de veritat l'ansia d'una àmplia justícia, que imperi el mutu respecte, el desig de que els cors dels homes s'ajuntin germanívolament plens d'amor. Dels que propugnen perquè els homes s'estimin i s'ajuntin a l'entorn de coses reals, positives, sense distinció de classes ni de races i no sobre coses imaginàries i hipotètiques que fomenten el sectarisme.

I ara els tenim que sota el pretext de la manca de llibertat aixequen bandera profanant uns sentiments i criden i gesticulen descaradament, fins que el bon pare que mai no renya els fills es cansarà, els plantarà un revés i els enviarà al quarto de les rates i allavors entre secrecions nasals, diran que no s'hi val a pegar els petits.

No obstant, amics, sovint haureu vist que els pares que no han fet llaurar dret a

Reflexions

L'acte del diumenge passat que els elements extremistes de dreta celebraren al teatre del Bosc de Barcelona, va refermar-nos el concepte denigrant que tenim d'aquests cavernícoles del reaccionarisme i a la vegada, també va donar-nos una idea clara del paper que la providència reserva per a aquesta gent en l'esdevenidor.

Els partits de dreta catalans que no han sabut mai despendre's de la influència més o menys efectiva d'aquest extremisme reaccionari per l'egoïsme d'uns vots que han considerat necessaris en les lluites electorals, segurament que en el succés hauran de mirar de prescindir d'aquest ajut vergonyant i contraproduent que tant poc favor els faria per redimir-se d'un passat de desencerts calamitosos i d'un present tenebrós i de poc acatament al règim republicà.

ACADEMIA COTS
Carme, 52, bis Badalona
Ensenyança pràctica comercial — Idiomes

les criatures, arriba un moment que els dominen i el mal, fet gros, es fa difícil de guair.

Convé que els homes liberals s'apleguin i coordinin llurs esforços i voluntats per defensar i millorar l'actual règim de llibertat i democràcia. No ens refiem d'ésser el més. Els elements reaccionaris s'agrupen, tots fan la pinya. Compten amb diners i si no en fem cas poden aconseguir moltes coses. Ens han dit que el requeté s'està reorganitzant i que aviat obrirà local. No ho hem comprovat. Però cal tenir-ho en compte. Pensem de pas en que les dones tindran dret al vot.

Perqué aquesta gent que amb la monarquia borbònica ja tenien perdudes les esperances d'una possible restauració del *Dios Patria* i *Rey* però que en canvi disfrutaven de certs favors que el borbò disimuladament els concedia i comportava, amb la República ho han perdut tot: esperances i favors, i és de esperar que la missió i conducta d'ells serà de una furiosa hostilitat al govern del poble, emprant l'insult i l'escomesa brutal i traïdora i constituint-se en uns constants pertorbadors de la tranquil·litat ciutadana.

Els tristos descendents de Torquemada no transigeixen amb la República ni amb una monarquia liberal i alcen els punys amenaçadors invocant el poder del *sant ofici*. Els homes que el diumenge passat varen venir a propagar el tradicionalisme saben de sobres que els carlins que hi ha a Catalunya es poden comptar amb els dits i es podien estalviar, per tant aquell repertori virulent i fatxendesc defensant unes doctrines i principis arcaics i detestables que no estaven en la consciència de la majoria del públic. Però els organitzadors i oradors de l'acte de diumenge passat al teatre Bosc, que saben de memòria la part flaca que domina a les dretes catalanes, sabien també que aquestes anirien a fer acte de presència i protestatari d'uns sentiments ofesos i d'uns interessos lesionats, i varen aprofitar-se de l'ocasió que la casualitat els brindava per a desfer-se furiosament contra el règim del poble.

Jugar amb foc és perillós i aquests elements dretistes i senyors Canons que no són ni seran mai carlins, que es distingeixen per el seu amor a tot el que representa Ordre, Pau i Tranquil·litat i que també són tant espantadiços, per a expressar el seu mal humor i la seva disconformitat envers les lleis i disposicions dels actuals governants, no deuen haver-se de confondre ni alentar les bravuconades d'aquesta carlinada que amb

CINEMA ZORRILLA

Dies, 19 dissabte i diumenge, 20

ACTUALITATS SONORES

El camino de la vida

primer film rus parlat i cantat

Músculos de acero

pel·lícula muda, per Bob Steele

Dibuixos animats sonors

Teatre Guimerà-Picardol Cinema

Dissabte, 19 i diumenge, 20 març

Gráficos Sonoros Paramount

El Teniente Seductor

per Maurice Chevalier

El Rey que no quiso serlo

Raymond Griffith i Mary Brian

Trampitas no

dibuixos sonors

CINEMA NOU

Dissabte, 19 i diumenge, 20

Luces de la Ciudad

per Charles Chaplin (Charlot)
8 setmanes en Tivoli confirmen son èxit

El último desfile

per Jack Holt, Constance Cummings i Tom Moore

Curiosidad 222

en espanyol

CINEMA VICTORIA

Dies 19 i 20 de Març de 1932

NOCHES DE VIENNA

opereta

El Misterio de Villa-Rosa

per Lleó Mathot

Dibuixos sonors

i còmica sonora